

Vergeven... kan ik dat...**Mt 18, 21-35**

Als mijn buurvrouw 's morgens om 6 uur voor de honderdste keer haar radio weer eens zo knalhard heeft staan dat ik in mijn bed het nieuws kan volgen.

Als ik er achter kom dat een collega mij achter mijn rug om steeds weer zwart loopt te maken.

Lastig, ook zulke gewone dagelijkse voorbeelden blijven lastig. En wat dan als de pijn die de ander bij mij veroorzaakt, als de schuld van die ander naar mij toe groter is, veel groter?

Met bewondering kijk ik naar de grote voorbeelden van vergeving die wij om ons heen kunnen zien.

Voorbeelden waarbij mijn kleine beslommeringen in het niet vallen.

Nelson Mandela, gewoon een mens als jij en ik. Na al die jaren gevangen op een eiland, van gestolen levensjaren, met alle recht op vergelding, kiest hij voor een schone lei, maakt hij ruimte voor een nieuwe toekomst met diegenen die hem zoveel kwaad hebben gedaan.

Verhalen van Carla uit Rwanda, waar vrouwen samenkomen om de daders van verkrachting te vergeven, gruwelijk, en toch! Een lang en moeilijk proces van herstel volgt.

Vergeving, een lastig onderwerp waar we liefst in een boog omheen lopen, omdat het vaak zo moeilijk is afstand te doen van ons voortdurende gevoel van recht, van noodzaak, op vergelding. Vandaag is er geen ontkomen aan. En het gaat verder, veel verder dan ik van te voren dacht.

Petrus, wie anders ook, opent het gesprek met Jezus: 'Hoe vaak moet ik mijn broeder/zuster vergeven?'

'Tot zevenmaal toe?' Een ruimhartige inzet, denk ik. Petrus waarschijnlijk ook.

Bij de vroege aartsvaders werd immers nog gesproken over zevenvoudige of zelfs 77-voudige wraák!!!

Later bracht Mozes dat terug tot 'oog om oog...' 1 op 1 vergelding! Hier, bij Jezus, heeft Petrus het al over vergéven, zeven maal zelfs. Voor Jezus gaat dat bij lange na nog niet ver genoeg. Hij spreekt over 70 x 7 maal.

Voor de uitkomst van die som hoeft je geen rekenwonder te zijn, maar dit gaat niet over sommen en uitkomst, niet over ons hoofd. Jezus heeft het hier over ons hart, 70 x 7! 7 dagen in de week, 70 volkeren op deze aarde.

Vergeven is, voor elke dag, uur, minuut, seconde. Voor altijd dus! En het is voor overal, waar je ook bent, wie het ook is; vriend, vijand, landgenoot, vluchteling geloofsgenoot, anders gelovige, ongelovige.

Vergeven is eindeloos. Vergeven is het hart van ons geloof. En hoort dus thuis in het hart van ons als gelovigen. Vergeven is als het ware artikel 1 van de grondwet in het Koninkrijk van God.

23 Daarom is het met het koninkrijk van de hemel als...

Voor ik verderga is het handig dat we eerst helder hebben waarover ik het heb bij Vergeven, wat het is!

Vergeven, de ander heeft mij iets aangedaan, heeft schuld. En ik sta in mijn recht, ik heb recht op vergelding, terugbetaling. Die ander moet nu iets doen, zijn fout inzien, schuld erkennen, iets rechtzetten, betalen, boeten, om het weer goed te maken.

Maar vergeven is dat ik afstand doe van die vergelding. De schuld, de boetedoening, de schade, ik laat het los.

Ja, het doet pijn, soms vreselijk pijn, maar ik draag die pijn. Want ik wil herstel, een nieuw begin voor die ander, en natuurlijk ook voor mij, en misschien, wie weet, voor ons samen. Vergeving zet ons beiden in de ruimte, vrije ruimte. Dat is niet zomaar even iets, dat vraagt offers en neemt tijd.

²³ Daarom is het met het koninkrijk van de hemel als met een koning die rekenschap wilde vragen van zijn dienaren. ²⁴ Toen hij daarmee begonnen was, bracht men iemand bij hem die hem tienduizend talent schuldig was.

Het koninkrijk van God is gebouwd op vergeving. Lastig als het is legt Jezus het uit met een voorbeeldverhaal.

Een verhaal opgebouwd in 3 scènes.

Scene 1.

Een dienaar heeft een schuld van 10.000 talent bij de Koning. Waarschijnlijk niet de minste dienaar, een gouverneur of zo, want dit is een onwaarschijnlijk bedrag. In jaarlonen gerekend 200.000 jaar of zoiets, miljarden euro's. Onbetaalbaar, een niet te vereffenen schuld. De dienaar zegt nog dapper; "Heb geduld met mij, ik zal u alles terugbetalen." maar hij snapt zelf ook wel dat dit onbegonnen werk is.

De Koning snapt dat ook, dat die schuld onbetaalbaar is, en hij krijgt medelijden met de dienaar. 'met ontferming bewogen' staat er letterlijk, mooier, dieper. En hij scheldt de dienaar zijn schuld kwijt, vergeeft hem. Biedt hem ruimte, een schone lei zodat hij verder kan met leven.

Scene 2.

Op de drempel naar buiten stuit deze man op een collega dienaar. Een collega die hem 100 denarie schuldig is, 3 maandlonen. Hij grijpt de man, die net als hijzelf in scene 1, roept om geduld en tijd om terug te betalen.

Maar, dienaar 1, wil van niets weten en gooit hem in het gevang.

Scene 3.

Uiteraard, zo gaat dat, komt dit de Koning ter ore. Hij laat dienaar 1 bij zich roepen en zegt hem:

"Je bent een slechte dienaar. Heel die enorme schuld heb ik je kwijtgescholden.

Dan had jij toch op minst ook medelijden moeten hebben met die andere dienaar, zoals ik medelijden heb gehad met jou?"

De Koning is zo kwaad dat hij hem in handen van het gerecht geeft tot hij de hele schuld heeft terugbetaald.

Scene 1, is voor ons ook het verhaal van God en mij, God en jou Het verhaal van ons tekort, onze onbetaalbare schuld, naar God. En van God die ons ziet in ons tekort en, met ontferming bewogen, die onbetaalbare schuld kwijtscheldt, ons een schone lei, aanbiedt.

David zingt daarover in Psalm 103

*Prijs de HEER, mijn ziel, want Hij kroont u met trouw en liefde,
zo ver als het oosten is van het westen,
zo ver heeft hij onze zonden van ons verwijderd.*

Door Jezus, zijn leven, zijn dood, zijn opstanding doet God jouw en mijn schuld weg, alsof die nooit bestaan heeft. Door Jezus, maakt God ruimte, vrije ruimte, nieuwe toekomst. Een nieuwe toekomst, samen.

God en ik, God en jij!

Scene 2, gaat over waar ik begon vanmorgen, hoe lastig het is mijn recht, gevoel van noodzaak op vergelding op te geven. Hoe ik, jij wel geprogrammeerd lijken op dat recht op vergelding. Hoe dat zo haaks staat op wat God voor mij en jou doet. En wat hij dan vervolgens ook van ons vraagt!

Want, Scene 3 laat zien hoe Hij het niet kan verdragen als ik die vrijheid dankbaar in ontvangst neem en dan vervolgens zelf blijf leven uit vergeldingsdrang, anderen niet vrijmaak. Bevrijd zijn van schuld moet wel betekenen dat ik anderen ook wil bevrijden van schuld.

God laat zien dat zijn Koninkrijk gebaseerd is op Ontferming, Genade, Vergeving, Schone lei. Nieuwe toekomst, ruimte maken voor jou en de ander. Sterker nog, als ik dat niet doe, die ander vergeven, bevrijden, ruimte maken voor een nieuw begin. Dan zet ik niet alleen die ander maar ook mijzelf gevangen. Die ander vrijmaken betekent ook mijzelf vrijmaken.

De ander vergeven, bevrijden. Het is het onvermijdelijke gevolg van mijn keuze voor God.

Gods koninkrijk is gebouwd op vergeving.